

مروری بر فلچ مغزی در کودکان

فیروزه ساجدی^۱، فرین سلیمانی^۲، محبوبه حمدی^{۳*}

۱. دانشیار، مرکز تحقیقات توانبخشی اعصاب اطفال، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران

۲. دانشیار، مرکز تحقیقات توانبخشی اعصاب اطفال، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران

۳. دانشجوی دکتری توانبخشی اعصاب اطفال، مرکز تحقیقات توانبخشی اعصاب اطفال، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران

* نویسنده مسئول. تلفن: ۰۹۱۲۳۵۹۱۷۷۰ | ایمیل: mah1372@yahoo.com

چکیده

زمینه و هدف: فلچ مغزی به اختلال غیرپیش‌رونده در حرکت و وضعیت اطلاق می‌شود که به دنبال ضایعه عصبی روی می‌دهد. فلچ مغزی یک اصطلاح کلی است که گروهی از ضایعات مزممی که کنترل حرکتی فرد را مختل می‌کنند. اختلال در سال‌های اولیه زندگی ظاهر می‌شود و معمولاً با گذشت زمان بدتر نمی‌شود. این بیماری در شرایط نقصان تکامل یا آسیب به مناطق حرکتی مغز بوجود می‌آید که در نتیجه آن این مناطق قادر به کنترل حرکتی و وضعیت بدنی فرد نمی‌باشند. فلچ مغزی را از طریق معاینه مهارت‌های حرکتی، رفلکس و سابقه پزشکی و استفاده از آزمایش‌های متنوع ویژه‌ای، تشخیص می‌دهند. در این مقاله به بررسی فلچ مغزی، شیوع و علل و تشخیص و درمان پرداخته شد.

روش کار: این پژوهش یک مطالعه مروری است که در آن اطلاعات مرتبط با فلچ مغزی، شیوع، علل، و مداخلات و درمان‌های لازم با استفاده از کلیدواژه‌های فوق در پایگاه‌های MAGIRAN، PUBMED، SID، Google Scholar، IRANMEDX و بیش از ۷۰ مقاله از سال ۱۹۹۲ تا ۲۰۱۴ مورد بررسی قرار گرفته است.

نتیجه گیری: با توجه به وضعیت کودکان با فلچ مغزی، نیاز به تشخیص زودرس و مداخلات زود هنگام ضروری است.

واژه‌های کلیدی: فلچ مغزی، علت، مداخله، درمان

پذیرش: ۹۲/۱۲/۱۲

دریافت: ۹۲/۹/۴

متابولیک، ایسکمیک، عفونت‌ها و علل اکتسابی می‌تواند عامل فلچ مغزی باشد (۵). شیوع فلچ مغزی در دنیا ۳-۲ در هزار و در ایران حدود ۲/۰۶ در هزار گزارش شده است (۶,۷). هدف از این مطالعه پرداختن به تعریف، شیوع و علل فلچ مغزی و تشخیص و مداخلات لازم و درمان آن بود.

روش کار
این پژوهش یک مطالعه مروری است که از منابع زیر جهت جمع‌آوری اطلاعات استفاده شده است: بانک‌های اطلاعاتی الکترونیکی داخلی و خارجی مانند: MAGIRAN، PUBMED، SID، Google Scholar و مجلات مرتبط با توانبخشی کودکان

مقدمه

فلچ مغزی از شایع‌ترین علل ناتوانی در کودکان به شمار می‌رود (۱). این اختلال باعث بروز ناتوانی‌های حرکتی- وضعیتی در کودک در حال تکامل می‌گردد (۲). یک سری اختلالات ثانویه و همراه با فلچ مغزی دیده می‌شوند که ممکن است نسبت به خود فلچ مغزی، اثر بیشتری روی کودک و خانواده‌اش داشته باشند (۳)، و تمام جنبه‌های تکامل کودک را در سراسر زندگی تحت تاثیر قرار دهد (۴). این آسیب مغزی در طی دوره‌ای از تکامل مغز (یعنی دوران جنینی، حین تولد، شیرخواری و کودکی) رخ می‌دهد. علل متفاوتی مانند اختلالات رشد مغزی، ژنتیک،

انواع فلچ مغزی بر طبق شاخص‌های فیزیولوژیکی به صورت اسپاستیک و غیراسپاستیک (شامل هیپوتونیک- آتونیک- آتووید یا دیس کینیتیک و مرکب) و یا شاخص‌های مکان‌شناختی (همی پلزی- دایپلزی- کوادری پلزی- همی پلزی دوگانه) گروه‌بندی می‌شود (۵). امروزه برای تقسیم‌بندی عملکردی از معیارهای Palisano نیز استفاده می‌نمایند که در سطوح عملکردی ۱ تا ۵ تقسیم‌بندی می‌شود (۱۸).

علت شناسی

فلج مغزی علل متنوعی دارد. ۱۰۰ درصد موارد فلچ مغزی به علت ناهنجاری‌های سیستم عصبی مرکزی، اختلالات ژنتیکی و عفونت‌های دوره نوزادی است و سایر علتها بهدلیل مراقبت‌های اولیه نوزادان در بیمارستان است (۱۹). ریسک فاکتورهای متعددی مانند آسفيکسی حین تولد، منژیت و تشنج نوزادی سبب افزایش فلچ مغزی می‌شود (۲۰). اما طبق آمار کشورهای غربی انسفالوپاتی هیپوکسیک- ایسکمیک علت ۷-۸ درصد موارد فلچ مغزی می‌باشد. این رقم تا حدود ۳-۲۰ درصد نیز تخمین زده شده است (۱۰.۲۱). شواهد متعددی بیانگر آن است که علل ژنتیکی در آن نقش کلیدی دارد (۱۰). تولد نوزاد نارس در کشورهای پیشرفته جزء شایع‌ترین علتهای فلچ مغزی می‌باشد و بسیاری از این نوزادان وزن بسیار کم تولد هستند (۲۲). از هر ۱۰۰ تولد زنده دو نوزاد ترم به هایپوکسی- ایسکمی دچار می‌شود، اما ۳/۵ مورد از این ۱۰۰ متولد زنده دچار علائم عصبی ثابت (فلچ مغزی) می‌شوند (۲۳). مبتلایان به برخی بیماری‌های ژنتیکی ممکن است به علت مشکل عصبی اولیه دچار خفگی زایمان شوند و به این ترتیب گاهی هم عوامل ژنتیک و هم عوامل زایمانی عامل فلچ مغزی هستند (۱۰). آثار هیپوکسیک- ایسکمیک بر روی مغز در حال رشد به حضور ژن‌های مستعد‌کننده بستگی دارد و مطالعات در مورد پلی مورفیسم‌های آپولیپوپروتئین

و با کلیدوآژه‌های فلچ مغزی، شیوع، علل، تشخیص، مداخلات لازم و درمان به جستجو پرداخته شد.

تعریف، شیوع و طبقه‌بندی

فلج مغزی گروهی از اختلالات ثابت تکاملی- حرکتی می‌باشد که غیرپیشرونده بوده و در جنین در حال تکامل یا مغز نوزاد اتفاق می‌افتد (۸). همچنین اغلب با تشنج و ناهنجاری‌هایی در گفتار، دید، هوش، شناخت و رفتار همراه می‌باشد (۹). منشاء فلچ مغزی دستگاه عصبی مرکزی می‌باشد و این عارضه سبب اختلال در حرکت و وضعیت اندام‌های بدن می‌شود که حالتی استاتیک دارد (۱۰). محدودیت حرکتی همراه با اختلالات حسی، درکی و شناختی، ارتباطی، رفتاری، تشنج و مشکلات اسکلتی- عضلانی دیده می‌شود (۱۱،۱۲). میزان بروز فلچ مغزی در نوزادان ترم با وجود پیشرفت‌های متعدد که در زمینه‌های درمان و مداخله در پریناتولوژی اتفاق افتاده است در دهه‌های اخیر ثابت باقی مانده است، اما در نوزادان نارس در حال افزایش است که علت آن بهبود بقاء نوزادان نارس در اثر پیشرفت‌های فنی و مداخله‌ای بوده است (۱۰). میزان فلچ مغزی ۲ تا ۳ در هر هزار تولد و ۴۰ تا ۱۰۰ در هر ۱۰۰۰ تولد زنده در کودکان متولدشده با وزن خیلی کم گزارش شده است (۱۲). ساجدی به نقل از ویلسون سال ۲۰۰۷ شیوع آن را ۶-۹/۵ در هزار تولد در کشورهای مختلف گزارش نموده است. شیوع این اختلال در هر دو جنس برابر می‌باشد و در مجموع شیوع، از ۲ تا ۳/۱ در هر هزار کودک گزارش گردیده است (۱۳-۱۶). ساجدی و همکاران در مطالعه‌ای بر ۷۵۰۰ کودک در تهران میزان شیوع تاخیر تکامل حرکتی را ۱۸/۷ در هر هزار تولد برآورده نموده‌اند (۱۷).

طبقه‌بندی فلچ مغزی

انواع فلچ مغزی عبارت است از: ۱- کوادر پلزی اسپاستیک، ۲- دی پلزی اسپاستیک، ۳- مونوپلزی یا همی پلزی اسپاستیک و ۴- آتاکسی دیسکینیتیک (۱۰).

اختلالات اولیه و ثانویه در قشر بینایی مغز می‌تواند منجر به نایبینایی، تبلی چشم، اختلالات میدان بینایی، عدم تشخیص بینایی و عدم تعقیب بینایی گردد (۲۶). میزان اختلال بینایی در ۴۲ درصد از بیماران فلج مغزی گزارش شده است (۲۵). شیوع نقایص شنوایی در این کودکان نسبت به بینایی کمتر است، زیرا سیگنال‌های شنوایی عمدتاً در ساقه مغز پردازش می‌شوند و کمتر توسط ضایعات ناشی از نرسیدن اکسیژن به مغز تحت تأثیر قرار می‌گیرند (۲۶) و در ۷ درصد گزارش شده است (۲۵). اختلالات اوتیسم در ۶۹ درصد موارد و بیشتر در بین کودکان با فلج مغزی غیراسپاستیک دیده شده، بهویژه (فلج مغزی هیپوتونیک)، همچنین در ۴۱ درصد موارد اپیلپسی با فلح مغزی همراه بوده است (۱۵). در مطالعات متعدد تشنج از ۱۵ تا ۶۰ درصد در کودکان مبتلا به فلح مغزی وجود دارد (۲۷، ۲۸، ۲۹). اختلالات گفتاری نیز در بیش از ۸۰ درصد کودکان مبتلا به فلح مغزی دیده می‌شوند (۱). البته شیوع این اختلالات با نوع و شدت درگیری حرکتی ارتباط معنی‌دار دارد (۲۹). تأخیر رشد شناختی و بهره هوشی پایین‌تر از حد متوسط در ۵۰ تا ۷۵ درصد این کودکان دیده می‌شود. حدود نیمی از کودکان مبتلا به فلح مغزی دچار مشکلات گوارشی و تغذیه‌ای می‌باشند (۲۹). بین مشکلات همراه در کودکان مبتلا به فلح مغزی و نوع فلح مغزی و همچنین سطح عملکرد حرکتی ارتباط وجود دارد (۲۶، ۲۹-۳۱).

در مطالعه ساجدی و همکاران در کودکان فلح مغزی با استفاده از الکتروانسفالوگرافی مشخص گردید که دارای امواج دلتای بالاتر و امواج تتا و آلفای پایین‌تر نسبت به کودکان سالم می‌باشند. شدت اختلال حرکتی نیز با استفاده از فعالیت امواج بتا قابل بررسی می‌باشد (۳۲).

غربالگری و تشخیص زودرس

در ماههای اول عمر احتمال وجود فلح مغزی قبل از بروز علایم قطعی با استفاده از آزمون‌های غربالگری

E را به عنوان عاملی از تنوع استعداد به آسیب‌پذیری آثار هیپوکسیک- اسکمیک معرفی کرده است (۲۴). شواهد متعدد دیگری نیز مؤید تاثیر عوامل ژنتیکی بر بروز فلح مغزی بوده‌اند مانند: شیوع بیشتر فلح مغزی در برخی خانواده‌ها، عوامل ژنتیکی مشخص شده در فلح مغزی، مطالعات روی دوقلوها، مطالعات روی سن پدر و مادر، مطالعاتی که شیوع بالای ناهنجاری‌های کوچک را در جمعیت فلح مغزی نشان می‌دهد. به طور خلاصه علل ژنتیکی و پیش از تولد را می‌توان به شکل زیر عنوان کرد:

- ۱- نارسی، -۲- بیماری‌ها و نشانگان ژنتیکی اولیه، -۳- بیماری‌های متابولیک مادرزادی، -۴- ترومبوفیلی ارثی، -۵- ناهنجاری‌های مغزی، -۶- عوامل تراتوژن (۱۰). همچنین در مطالعه ساجدی و همکاران ۱۴۰ نفر از نمونه ۷۵۰۰ نفری دچار تاخیر تکامل حرکتی بودند. مهمترین عوامل خطرساز در این کودکان بهتریب شیوع نارس‌بودن، وزن کم هنگام تولد، تشنج نوزادی، بیماری غشا هیالن، عفونت‌های سیستمیک مادر جین بارداری و زردی شدید نوزادی بودند (۱۷). سلیمانی و همکاران در مطالعه‌ای همبستگی معنی‌داری بین میکروسفالی در هنگام تولد با فلح مغزی، سابقه حاملگی پرخطر مادر در بارداری‌های قبلی و سوابق حاملگی پرخطر فعلی نشان می‌دهد (۵).

علائم و عوارض همراه با فلح مغزی

اختلالات مشاهده شده دوره نوزادی در کودکان فلح مغزی عبارت است از تشنج، هایپوتونی، فوتانل برآمده و با شیوع کمتر اختلالاتی مانند بی‌قراری، مشکلات تغذیه‌ای و لرزش‌های بیش از حد یا گریه غیرطبیعی (۵). حدود ۸۵ درصد از کودکان مبتلا به فلح مغزی از نوع اسپاستیک هستند که غالب آن نیز مربوط به کودکان دایپلیزی است که ۳۴ درصد از کل کودکان مبتلا به فلح مغزی را شامل می‌شود. اختلال در ارتباط و تعامل اجتماعی در ۵۸ درصد از کودکان مبتلا به فلح مغزی دیده شده است (۲۵).

تزریقی داخل نخاعی، و تحریک عمیق مغز و گاه جراحی‌های وسیع) به درستی انتخاب شود (۴۳). ویلیامز و همکاران در مطالعه‌ای با عنوان ترکیب تمرینات قدرتی و مداخله با بوتولینیوم در کودکان مبتلا به فلج مغزی و تاثیر آنها بر مورفولوژی و قدرت عضلانی در این کودکان پرداختند. نتایج نشان داد که اسپاسم به طور قابل توجیه پس از تزریق بوتولینیوم کاهش یافته بود (۴۴). ساجدی و همکاران با بررسی تاثیر ماساژ سوئدی به کاردرمانی بر تون عضلاتی کودکان مبتلا به فلح مغزی اسپاستیک، نشان دادند که میزان تون عضلات اندام فوقانی و تنہ بعد از مداخله نسبت به قبل از آن در دو گروه اختلاف معنی‌داری دارد. در مورد تاثیر ماساژ سوئدی بر رفلکس‌های غیرطبیعی این کودکان نیز بررسی شد، که در این رابطه نیز اثرات معناداری دیده نشد (۴۵). در مطالعه‌ای که به بررسی تاثیر تحریکات همزمان سطحی و عمقی بر عملکرد حرکتی اندام فوقانی کودکان دایپلزی اسپاستیک پرداخته شده است، نتایج نشان داد که بعد از اعمال تحریکات همزمان حس سطحی و عمقی، عملکرد حرکتی اندام فوقانی به صورت معناداری ($100/0 < p$) بهبود یافته و درجه اسپاستیک عضلات مج کاهش معنی‌داری داشت ($22/0 < p$). این امر به نوبه خود، موجب کاهش ناتوانی‌های بیمار می‌گردد (۴۶).

نتایج مقایسه انتقال‌پذیری توجه در کودکان مبتلا به فلح مغزی دایپلزی اسپاستیک با کودکان طبیعی نشان داد که کودکان مبتلا به فلح مغزی دایپلزی اسپاستیک در توانایی فراشناختی انتقال‌پذیری توجه در مقایسه با کودکان طبیعی همسن خود در غالب حوزه‌ها ضعیفترند اما این قابل توجه نیست. نتایج این تحقیق مشابه تحقیقات پیرال و همکاران و موتسرارت^۱ و همکاران بود (۴۷-۴۹).

جهت بررسی وجود تاخیر تکامل حرکتی قبل ارزیابی است. خوشبختانه با توجه به بومی‌سازی و استانداردسازی تعدادی از آزمون‌های معتبر، این ارزیابی جهت شیرخواران ایرانی نیز قبل انجام است (۳۳-۳۷). روند تشخیصی فلح مغزی به این شرح است: ۱- شرح حال و معاینه دقیق، ۲- تصویربرداری مغزی، ۳- آزمایش ژنتیک و متابولیک، ۴- بررسی پانل ترومبوفیلی، ۵- نمونه‌گیری از مایع مغزی نخاعی. نظر آکادمی اعصاب آمریکا این است که بررسی‌های ژنتیکی و متابولیکی را باید وقتی در نظر گرفت که شرح حال، معاینه بالینی و تصویربرداری‌های مغزی علتی را برای توجیه فلح مغزی نیابند و یا اینکه شرح حال و معاینه بالینی سرنخ‌هایی از یک علت ژنتیکی یا متابولیکی به دست بدھند (۱۰،۳۸). هشتاد و شش درصد کودکان مبتلا به فلح مغزی دارای MRI غیرطبیعی بوده‌اند (۳۹).

مداخلات و درمان

در این رابطه متخصصین رشته‌های توانبخشی جهت تشخیص و مداخله زودرس نیازمند آموزش در حیطه تکامل و اختلالات تکاملی، از جمله فلح مغزی، در کودک خردسال می‌باشند (۴۰). پیش‌بینی‌ها در مورد فلح مغزی نشان می‌دهد که فلح مغزی قابل درمان نیست، اما بعضی از عوارض و پیامدهای شاخص آن قابل درمان است. به طور مرسوم، بیشتر درمان‌ها و مداخلات در فلح مغزی بر اساس رویکرد پزشکی است که بر کاهش اسپاستیسیتی و جلوگیری از کوتاهی‌ها و بدشکلی‌ها تمرکز دارد. این رویکرد بر مداخلات محافظه‌کارانه (اسپلیت‌ها و گچ‌گیری)، درمان دارویی (بالکلوفن و سم بوتولیسم و درمان جراحی تاکید دارد (۴۱،۴۲). تمرکز زیادی روی کاهش تون عضلات در بیماران مبتلا به فلح مغزی می‌شود و این برای به حداقل رساندن انقباض و سهولت حرکت در این بیماران است. گام اصلی این است که مداخله از میان بسیاری از مداخلاتی که هم‌اکنون در دسترسند (داروهای خوراکی و داروهای

^۱ Mutschatt

گروه اورگراند راه رفتن بعد از درمان و پیگیری نشان داد (۶۲).

در مورد بررسی تاثیرات تمرينات حرکتی در محیط مجازی بر عملکرد اندام فوقانی کودکان مبتلا به فلچ مغزی همی پلژی مطالعه‌ای صورت گرفت و یافته‌ها حاکی از آن بوده است که اختلاف معناداری بین گروه محیط مجازی و گروه کنترل وجود داشت (۶۳).

مطالعه‌ای در ارتباط با اثربخشی آموزش تکراری با راه رفتن با روندهای الکترومکانیکال در کودکان مبتلا به فلچ مغزی انجام شد و در پایان پس از درمان ببیود قابل توجهی در راه رفتن سریع و طول گام در طول یک ماه نشان داده شد (۶۴). مطالعه‌ای توسط ساجدی و همکاران با هدف تعیین اثر هومیوپاتی در توانبخشی کلامی و اجتماعی کودکان مبتلا به فلچ مغزی انجام شد. نتایج حاکی از این بود که اضافه کردن هومیوپاتی به توانبخشی کودکان فلچ مغزی تاثیری بر سطح تکامل کلامی و اجتماعی آنان ندارد. در رابطه با اثر هومیوپاتی بر اسپاسم و رفلکس‌های غیرعادی کودکان فلچ مغزی نیز اثر معناداری دیده نشد (۶۵). امروزه در زمینه استفاده از سلول‌های بنیادی در ترمیم مغز آسیب دیده، تحقیقاتی بر جایگزین نمودن سلول‌های مغزی که آسیب دیده‌اند یا عملکرد بسیار ضعیفی دارند و همچنین ترمیم توالی‌های عصبی آسیب دیده مثل دندربیتها و آکسون‌ها انجام شده است و گزارشاتی مبنی بر اثربخش بودن آن و موفقیت‌آمیزتر بودن آن در سنین زیر ۵ سال گزارش شده است (۶۶). در این روش اعصاب نارس و بافت‌های سازنده گلبول قرمز در فضای ساب آرکنوئید از طریق سوزن اسینال تزریق می‌گردد و یک سال بعد از درمان عملکرد سایکو موتور در بیماران نرمال گزارش شده است (۶۷).

در رابطه با خانواده دارای کودک مبتلا نیز، اقدامات حمایتی و مشاوره‌ای ضروری است. معمولاً مادران این کودکان که مراقب اصلی کودک هستند، نیازمند

تمرينات مقاومتی از جلو و از کنار قدم برداشتن بر روی پله با وزنه با عملکرد حرکتی درشت در کودکان فلچ مغزی دایپلژی اسپاستیک نشان داد که قدرت گروه‌های عضلانی ابدکتور و اکستانسور هیپ، اکستانسور زانو و پلاتنار فلکسور مج به صورت معنادار بعد از مداخله ببیود یافته است ($0.5\text{--}0.7\text{m}$) و این تمرينات سبب افزایش ایزومتریک عضلات می‌شود (۵۱،۵۰). اما دد^۱ در مطالعه خود افزایش معناداری در قدرت عضلات پلاتنار فلکسور مج پا مشاهده ننمود و لیو نیز تفاوت معناداری در قدرت ایزومتریک عضلات اکستانسور زانو نسبت به گروه کنترل گزارش نکرده است (۵۲،۵۳). نیک ارکانی و همکاران در مطالعه‌ای نشان دادند که استفاده اجباری از اندام مبتلا باعث کاهش معنی‌داری در میزان اسپاسیتی مج و آرنج و افزایش معناداری در نمره عملکرد دست مبتلا گردید که این میزان ببیود به‌طور معناداری تا یک ماه پس از پایان مداخله نیز باقی ماند (۵۴). عزتی، و سانو^۲ نیز در مطالعه خود به نتایج مشابه در این مورد دست یافتند (۵۵،۵۶).

در حالی که مطالعه گوردن، و چارلز با نتایج مطالعه اردکانی مطابقت ندارد (۵۷،۵۸). از سایر روش‌ها در فرایند توانبخشی جسمانی در فلچ مغزی بررسی تاثیر سوارکاری درمانی بر روی کودکان فلچ مغزی می‌باشد که در بیماران هایپرکنتیک دارای تاثیر درمانی بالاتری نسبت به بیماران اسپاستیک می‌باشد درمانی بالاتری نسبت به بیماران اسپاستیک (۵۹،۶۰). مطالعه دایمتریجویک^۳ و همکاران نشان داد که می‌توان عملکرد حرکتی کودکان مبتلا به CP را با مهارت‌های آبی ببیود بخشید (۶۱).

مداخله دیگر آموزش تردمیل و اورگراند^۴ راه رفتن در حرکات کودکان مبتلا به فلچ مغزی بوده است که گروه مداخله تردمیل ببیود بیشتری را نسبت به

¹ Dodd

² Sano

³ Dimitrijević

⁴ Overground

نتیجه گیری

با توجه به عوارض گسترده فلچ مغزی و تعدد مشکلات همراه، توجه به علائم اولیه و نگرانی‌های والدین در مورد کودکان به خصوص موارد پرخطر ضروری می‌باشد و توجه به این کودکان و انجام مداخلات زودرس و کار درمانی ضروری به نظر می‌رسد.

حمایت جهت ارتقای سلامت روان و کیفیت زندگی می‌باشد. این مادران در معرض خطر ایجاد افسردگی، اضطراب بالاتر می‌باشند و خانواده آنان دچار اختلال کارکرد می‌شوند (۱۳، ۶۸-۷۰).

References

1. Odding E, Roebroeck ME, Stam HJ. The epidemiology of cerebral palsy: incidence, impairments and risk factors. *Disability and Rehabilitation*. 2006; 28(4):183–191.
2. Rogers S. Common conditions influencing children's participation. In: Case-Smith J. *Occupational Therapy for Children*. 5th ed. Boston: Mosby Co. 2005:176-180.
3. Pellegrino L, Batshaw ML, Roizen NJ. *Cerebral palsy in children with disabilities*. 6th ed. Baltimore (MD): Paul H. Brookes Publishing Co.; 2007.
4. Mohamadian F, Sourtiji H, Hosseini MS. A new approach in rehabilitation of children with cerebral palsy. *Rehabilitation Sciences Journal*. 2012; 7(5): 758-767. [Persian]
5. Soleimani F, Sourtiji H. Evaluation of prenatal and neonatal risk factors of children with cerebral palsy referred from health-care centers in north and east of Tehran. *Tehran University of medical Sciences Journal*. 2009; 67(6): 435-442. [Persian]
6. Joghataei M, Kazem M. Assessment the level of community needs in welfare services on the whole country. *Tehran: University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences*; 1990. [Persian].
7. Dalvand H, Dehghan L, Hadian MR, Feizy A, Hosseini SA. Relationship between gross motor and intellectual function in children with cerebral palsy: across-sectional study. *Archives of Physical Medicine and Rehabilitation*. 2012, [cited 2013 Mar 5]; Available: <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/>.
8. Rosenbaum P, Paneth N, Leviton A, Goldstein M, Bax M, Damio D, et al. A report: the definition and classification of cerebral palsy April 2006. *Developmental Medicine & Child Neurology*. 2007; 109: 8-14.
9. Law M, Darrah J, Pollock N, Rosenbaum P, Russell D, Walter S, et al. Focus on function- a randomized controlled trial comparing two rehabilitation interventions for young children with cerebral palsy. *BMC Pediatrics*. 2007; 7:31. doi:10.1186/1471-2431-7-31.
10. Tonekaboni S. Genetics of cerebral palsy. *Genetics in the 3rd Millennium*. 2009; 7(2):1659-1664. [Persian]
11. Dalvand H, Rassafiani M, Hosseini S. Handling in the children with cerebral palsy: a review of ideas and practices (A Literature Review). *Quarterly Journal of Rehabilitation*. 2013; 13(5):8-17. [Persian]
12. SCPE working group. Surveillance of cerebral palsy in Europe: a collaboration of cerebral palsy surveys and registers. *Surveillance of Cerebral Palsy in Europe (SCPE)*. *Developmental Medicine & Child Neurology*. 2000; 42:816–824.
13. Parvinian AM, Kermanshahi S, Sajedi F. Protective effect of health promotion program on life quality of mothers of children with cerebral palsy. 2012; 13(2): 8-17. [Persian]
14. Needlman R, Behrman R, Kliegman R, Jenson H. *Nelson Textbook of Pediatrics*. New York (NY): The Guilford Press; 2000.
15. Christensin D, Vannaarden K B, Doernberg NS, Maenner MJ, Arneson Cl, Durkin MS, et al. Prevalence of cerebral palsy co-occurring autism spectrum disorders and motor functioning autism and development disabilities network, USA, 2008. *Developmental Medicine & Child Neurology*. 2014; 56(1): 59-65.

16. Bjorgaas HM, Elgen I, Boe T, Hysing M. Mental Health in Children with Cerebral Palsy: does screening capture the complexity?. *TheScientificWorld Journal*. 2013. (online). available; <http://dx.doi.org/10.1155/2013/468402>. accessed mar 10·2013
17. Sajedi F, Vameghi R, Mohseni-Bandpei MA, Alizad V, Hemmati Gorgani S, Shahshahani Pour S. Motor developmental delay in 7500 Iranian infants: prevalence and risk factor. *IranianJournal of Child Neurology*. 2009;3(3):43-50. [Persian]
18. Palisano R, Rosenbaum P, Walter S. Development and reliability of a system to classify gross motor function in children with cerebral palsy. *Developmental Medicine and child Neurology*. 1997; 39: 214-223.
19. Grether JK, Cummins SK, Nelson KB. The California cerebral palsy project. *Pediatric and Perinatal Epidemiology*. 1992;6(3):339-351.
20. Kułak W, Okurowska- Zawada B, Sienkiewicz D, Paszko-Patej G1, Krajewska-Kułak E. Risk factors for cerebral palsy in term birth infants. *Advances in Medical Sciences*. 2010;55(2): 216-221.
21. Nelson KB. Neonatal encephalopathy: etiology and outcome. *Developmental Medicine and Child Neurology*. 2005;47(5):292.
22. Platt MJ, Cans C, Johnson A, Surman G, Topp M, Torrioli MG, et al. Trends in cerebral palsy among infants of very low birthweight (<1500 g) or born prematurely (<32 weeks) in 16 European centers: a database study. *Lancet*. 2007;369(9555):43-50.
23. Volpe JJ. *Neurology of the newborn*. 4thed. Philadelphia:WB Saundersco; 2001.
24. Kuroda MM, Weck ME, Sarwark JF, Hamidullah A, Wainwright MS. Association of apolipoprotein E genotype and cerebral palsy in children. *Pediatrics*. 2007;119:306-313.
25. Soltanlo M, Olyaei G, Tehrani Dost M, Abdolvahab M, Bagheri H, Faghihzadeh S. Comparison of attentional set shifting in cerebral palsy children with normal in aged 7-12 years. *Modern Rehabilitation*. 2009; 2 (3, 4):60-65. [Persian]
26. Strassburg HM. Additional clinical problems in children with cerebral palsy. In: Panteliadis CP, Strassburg HM (eds). *Cerebral palsy principles and management*. Thessaloniki,Greece:Giapoulis pub. 2004:121-125.
27. Van Nieuwenhuizen O, Platenga NJ, Kasteel TE. Epilepsy in cerebral palsy:etiology, classification and prevalence. *European pediatric Neurology Society*. 1997; 1(2-3):111-115.
28. Wallace SJ. Epilepsy in cerebral palsy. *Developmental Medicine and Child Neurology*. 2001; 43(10):713-717.
29. Shevell MI, Dagenais L, Hall N. Co-morbidities in cerebral palsy and their relationship to neurologic subtype and GMFCS level. *Neurology*. 2009; 72(24):2090-2096.
30. Khayatzadeh Mahany M, Amirsalari S, Karimloo M. Accompanying problems in children with cerebral palsy and theirrelationship to type and level of motor disability. *Ahvaz JundishapurMedical SciencesJournal*. 2011; 10(1(70)): 59-67. [Persian]
31. Hou M, Sun DR, Shan RB, Wang K, Yu R, Zhao JH, et al. Co-morbidities in patients with cerebral palsy and their relationship with neurologic subtypes and gross motor function classification system levels. *Zhongguo Er Ke Za Zhi, Chinese Journal of Pediatrics*. 2010; 48(5):351-354.
32. Sajedi F, Ahmadlou M, Vameghi R, Gharib M, Hemmati S. Linear and nonlinear analysis of brain dynamics in children with cerebral palsy. *Research in Developmental Disabilities*. 2013; 34(5): 1388-1396.
33. Vameghi R, Hatamizadeh, N, Sajedi F, Shahshahani Pour S, Kazemnejad, A. Production of a native developmental screening test: the Iranian experience. *Child: Care, Health and Development*. 2010; 36(3): 340-345.
34. Shahshahani S, Vameghi R, Sajedi F, Kazemnejad A. Validity and reliability determination of Denver Developmental Screening Test-II in 0-6 year-olds in Tehran. *Iranian Journal of Pediatrics*. 2010; 20(3): 313-322.
35. Sajedi, F, Vameghi R, Kraskian MujembariA. Prevalence of undetected developmental delays in Iranian children. *Child: Care, Health and Development*. 2014; 40(3): 379-388.
36. Shahshahani S, Vameghi R, Azari N, Sajedi F, Kazemnejad A. Comparing the results of developmental screening of 4-60 months old children in Tehran using ASQ & PDQ. *Iranian Rehabilitation Journal*. 2011; 9: 3-7. [Persian]

37. VameghiR, Sajedi F, Mojembari AK, Abbas HA, Lornezhad HR, Delavar B. Cross-cultural adaptation, validation and standardization of ages and stages questionnaire (ASQ) in Iranian children. *Iranian Journal of Public Health*. 2013; 42(5): 522-528.
38. Ashwal S, Russman BS, Blasco PA, Miller G, Sandler A, Shevell M, et al. Practice parameter: Diagnostic assessment of the child with cerebral palsy: Report of the Quality Standards Subcommittee of the American Academy of Neurology and the Practice Committee of the Child Neurology Society. *Neurology*. 2004; 23(62): 851-863.
39. Krageloh-Mann I, A, Cans C.B. Cerebral palsy update. *Brain & Development*. 2009; 31(7): 537-544.
40. Vameghi R, Sajedi F, Gharib M, Bakhshi E. Needs assessment of rehabilitation specialists for training in child development (0-8 years old). *Pajouhan Scientific Journal*. 2013; 11(4): 11-17. [Persian]
41. Amirsalari S, Dalvand H, Dehghan L, Feizy A, Hosseini SA, Shamsodini A. The efficacy of botulinum toxin type-A injection in the hamstring and calf muscles with and without serial foot casting in gait improvement in children with cerebral palsy. *Journal of Tehran University of Medical Sciences*. 2011; 69(8): 509-517. [Persian]
42. Levitt S. Treatment of cerebral palsy and motor delay. 5th ed. Oxford: Wiley-Blackwell; 2010.
43. Diane LD, Alter KE, Chambers H. New Clinical and Research Trends in Lower Extremity Management for Ambulatory Children with Cerebral Palsy. *Physical Medicine and Rehabilitation Clinics of North America*. 2009; 20(3): 469-491.
44. Williams SA, Elliott C, Valentine J, Gubbay A, Shipman P, Reid S. Combining strength training and botulinum neurotoxin intervention in children with cerebral palsy: the impact on muscle morphology and strength. *Disability and Rehabilitation*. 2012; 35(7): 596-605.
45. Alizad, V, VameghiR, Sajedi F, Alaeddini FR, Hadian Jazy M. Swedish massage and abnormal reflexes of children with spastic cerebral palsy. *Iranian Rehabilitation Journal*. 2007; 5(5): 30-33.
46. Hadian M, Gharebaghi S, Abdolvahab M, DehghanL, Raji P, Faghizadeh S. The effects of simultaneous activation of exteroception and proprioception on function of upper extremity in children with diplegic spastic cerebral palsy, 3-7 years old. *Modern Rehabilitation*. 2010; 4(3,4): 53-57. [Persian]
47. Pirila S, Meere JVD, Korhonen P, Ruusu-Niemi P, Kyntaja M, Nieminen P, Korpela R. A retrospective neurocognitive study in children with spastic diplegia. *Developmental neuropsychology*. 2004; 26(3): 679-690.
48. Mutsaarts M, Steenbergen B, Bekkering H. Anticipatory planning deficits and task context effects in hemiparetic cerebral palsy. *Journal of Experimental Brain Research*. 2006; 172(2): 151-162.
49. Soltanlo M, Olyaei G, Tehrani Dost M, Abdolvahab M, Bagheri H, Faghizadeh S. Comparison of attentional set shifting in cerebral palsy children with normal in aged 7-12 years. *Modern Rehabilitation*. 2009; 2(3, 4): 60-65. [Persian]
50. Bagheri H, Abdolvahab M, Dehghan L, Falah R, Faghizadeh S. Determining of the effectiveness of loaded forward and lateral step up resistance exercises on gross motor Function in children with cerebral palsy of spastic diplegia. *Modern Rehabilitation*. 1999; 3(3): 43-49.
51. Engsberg J, Ross S, Collins D. Increasing ankle strength to improve gait and function in children with cerebral palsy: a pilot study. *Pediatric Physical Therapy*. 2006; 18: 66 -275.
52. Dodd K J, Taylor NF, Graham H. A randomized clinical trial of strength training in young people with cerebral palsy. *Developmental Medicine & Child Neurology*. 2003; 45: 652-657.
53. Liao H, Liu Y, Liu W, Lin YT. Effectiveness of loaded sit-to-stand resistance exercise for children with mild spastic diplegia: a randomized clinical trial. *Archives of Physical Medicine and Rehabilitation*. 2007; 88(1): 25-31.
- 54- Nik-Ardakani MJ, Olyaei GR, Abdolvahab M, Bahgeri H, Jalili M, Faghizadeh S. The effects and maintenance of constraint-induced therapy on spasticity and function of upper extremity in hemiplegic cerebral palsy children 6 to 12 years old. *Modern Rehabilitation*. 2011; 4(3, 4): 41-43. [Persian]

55. Ezati A. The effects of constraint-induced therapy on spasticityrange of motion and function of upper extremity in spastic cerebral palsy children. Razi Journal of Medical Sciences. 2000; 177-18. [Persian]
56. Sano M, Kaga K, Kitazumi E, Kodama K. Sensorineural hearing loss in patients with cerebral palsy after asphyxia and hyperbilirubinemia. International Journal of Pediatric Otorhinolaryngology.2005;69(9):1211-1217.
57. Gordon AM, Charles J,Wolf SL. Efficacy of constraint-induced movement therapy on involved upper-extremity use in children with hemiplegic cerebral palsy is not age-dependent. Pediatrics. 2006;117:e363-e373.
58. Charles JR, Steven L, Wolf GA,Jennifer A, Schneider BA, Gordon A. Efficacy of a child friendly form of constraint induced movement therapy in hemiplegic cerebral palsy: a randomized control trial. Developmental Medicine and Child Neurology. 2006;48:635–642.
59. Ionatamishvili NI, Tsverava DM, Lorija Msh, Avaliani LA, Chkhikvishvili T. Horseback riding therapy in development of motor skills in infantile cerebral palsy. Vopr Kurortol Fizioter Lech Fiz Kult. 2002;(6):45-47.
60. BongersBC, TakkenT. Physiological demands of therapeutic horseback riding in children with moderate to severe motor impairments: an exploratory study. Pediatric Physical Therapy. 2012;24(3):252-257.
61. Dimitrijević L, Aleksandrovic M, Madic D, Okicic T, Radovanovic D,Daly D. The effect of aquatic intervention on the gross motor function and aquatic skills in children with cerebral palsy.Journal of Human Kinetics. 2012; 32:167–174.
62. Grecco LAC, Zanon N, Sampaio LMM, Oliveira CS. A comparison of treadmill training and over ground walking in ambulant children with cerebral palsy: a randomized controlled clinical trial. Clinical Rehabilitation. 2013; 27(8):686-696.
63. Rostami H, Jahantabi Nejad S, Arastoo A. Effects of movement practices in virtual environment on upper limb function of children with hemiparetic cerebral palsy. Modern Rehabilitation. 2011; 5 (3): 41-48. [Persian]
64. Smania N, Bonetti P, Gandolfi M, Cosentino A, Waldner A, Hesse S, Werner C, et al. Improved gait after repetitive locomotor training inchildren with cerebral palsy.American Journal of Physical Medicine and Rehabilitation. 2011; 90(2):137-149.
65. SajediF, Alizad V, DadkhahAR, Hadian Jazy M. The effect of adding homeopathic treatment to rehabilitation on abnormal reflexes of children with spastic cerebral palsy. Iranian Rehabilitation Journal. 2007; 5(5): 34-39. [Persian]
66. Gharib M, Mousavi khatat M. Whether injecting stem cells in treating cerebral palsy affect?Quarterly Journal of Rehabilitation. 2011; 12(2):32-33.
- 67.SeledtsovVI, Kafanova MY, Rabinovich, SS, PoveshchenkoOV, Kashchenko EA, Fel'deMA,et al.Cell therapy of cerebral palsy. Bulletin of Experimental Biology and Medicine. 2005; 139(4): 499-503.
68. Kermanshahi S, Parvinian AM, Sajed F. Program on mental health of mothers of children with cerebral palsy.Mashhad University of Medical Sciences Evidence Based Care Journal. 2002;2(3): 23-32. [Persian]
69. Sajedi F, Vameghi R, Alizad V, Malek Khosravi G, Karimloo M, Ravarian A, et al . Is anxiety more common in mothers of children with cerebral palsy? Quarterly Journal of Rehabilitation. 2011; 11(5):15-20.[Persian]
70. Sajedi F, Alizad V, MalekKhosravi G, Karimloo M, Vameghi R. Depression in mothers of children with cerebral palsy and its relation to severity and type of cerebral palsy. Acta Medica Iranica. 2010

Cerebral Palsy in Children

Sajedi F¹, Soleimani F¹, Ahmadi M*²

1. Associated Professor, Pediatric Rehabilitation Research Center, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran
2. Ph.D student in Pediatric Neurology, Pediatric Rehabilitation Research Center, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

*Corresponding author. Tel: +989123591770 E-mail: mah1372@yahoo.com

Received: 25 Nov 2013 Accepted: 3 Mar 2014

ABSTRACT

Background & Objectives: Cerebral palsy is a non-progressive static movement and position disorder that occurs following neurological injury. It's a general term for a group of chronic disorders that disrupts person movement control. Movement disorders appear in early years of life and usually do not get worse over time.

The cerebral palsy occurs due to the defect in brain development or damage to motor areas of the brain, so these areas are not able to control movement and posture of Person. Cerebral palsy is diagnosed throughout motor skills and reflex examination, medical history and various special tests. In this article, cerebral palsy, etiology, early diagnosis and intervention are discussed.

Methods: In this review article, the information related to keywords of cerebral palsy, prevalence, etiology, early diagnosis and intervention has been searched in SID, PUBMED, GOOGLE SCHOLAR, MAGIRAN and IRANMEDX. All articles from 1992 until 2014 were evaluated.

Conclusion: According to children with cerebral palsy's conditions, early detection and intervention are necessary.

Keywords: Cerebral Palsy, Etiology, Intervention, Treatment.